गुणवत्सुतरोपितश्रियः परिणामेहि दिलीपवं सर्गः ८
शजाः। पदवीं तरुवल्कवाससां यमिनः संयमिनां
प्रपेदिरे ॥ ११ ॥ तमरण्यसमाश्रयोन्मुखं शिरसा
वेष्ठनशोभिना सुतः। पितरं प्रणिपत्य पादयोरपरि
त्यागमयाचतात्मनः॥ १२॥ रघुरश्रुमुखस्य तस्य
तत्कृतवानीप्सितमात्मजप्रियः।नतु सर्प इव त्वचं
पुनः प्रतिपेदे ह्यपवर्ज्जितां श्रियं॥ १३॥

गुणवदिति। हि यतो दिलीपस्य वंशे जाता राजानः परि
णामे वार्द्धके संयमिनां योगिनां पदवीं मार्गं प्रपेदिरे प्राप्ताः
किं० दिलीपं गुणवत्सु सुतेषु पुत्रेषु रोपिता स्थापिता श्रीर्ल
क्ष्मीर्यैस्ते पुं किं० हिं यमिनोऽहिंसादियमवन्तः किं संयमिनां
तरूणां वृक्षाणां वल्कानि त्वचएव वासो वस्त्रं येषां तेषां ॥ ११॥
तमिति । सुतोजस्तं पितरं रघुमात्मनः स्वस्यापरित्यागं
त्यागाभावमयाचत किं० कृत्वा शिरसा पादयोः प्रणिपत्य
किं० शिरसा वेष्टनेनोष्णीषेण शोभते तेन किं तं अरण्यस्य वनस्य
सम्यक् आश्रये आश्रयणे उन्मुखं संमुखं॥ १२॥ रघुरिति। रघु
स्तस्याजस्य तदपरित्यागरूपमीप्सितं वाञ्छितं कृतवान् किं०
रघुः आत्मजः पुत्रः प्रियो यस्य सः किं तस्य अश्रूणि मुखे यस्य
तस्य तु किं तु श्रियं लक्ष्मीं पुनर्न प्रतिपेदे प्राप्तवान् कः कामिव
सर्पः त्वचं कञ्चुकमिव किं० श्रियं त्वचञ्च अपवर्जितां त्यक्तां ॥१३॥